

การอ้างอิงในเนื้อหาบทความ

การอ้างอิงเอกสารในเนื้อหาบทความ (In-text citations) ใช้การอ้างอิงแบบนาม-ปี (Author-date Style) โดยระบุชื่อผู้แต่ง ปีที่พิมพ์ ต่อท้ายข้อความที่ต้องการอ้างอิง เช่น (พิมพ์พร พงษ์เหล่า, 2555) หากชื่อผู้แต่งที่อ้างอิงเป็นส่วนหนึ่งของบทความให้วงเล็บเฉพาะปีที่พิมพ์ เช่น พิมพ์พร พงษ์เหล่า (2555) มีวิธีการเขียนอ้างอิงดังนี้

1. การอ้างอิงบุคคล ชื่อผู้แต่งชาวไทยให้เขียนทั้งชื่อ-นามสกุล สำหรับชื่อผู้แต่งชาวต่างประเทศให้เขียนเฉพาะนามสกุล

ผู้แต่ง 1 คน

(พิมพ์พร พงษ์เหล่า, 2555)

(Jones, 2015)

ผู้แต่ง 2 คน

(สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และกรรณิการ์ สุขเกษม, 2551)

(Vardy & Stone, 2014)

ผู้แต่ง 3-6 คน

(ศิริกัลยา สุวจิตานันท์, พัฒนา มุลพฤกษ์ และธำรงวัฒน์ มุ่งเจริญ, 2541)

(ปราณี วิมณ และคณะ, 2544)

(Vardy, Stone, & Jones, 2014)

(Vardy et al., 2014)

2. การอ้างอิงนิติบุคคล หน่วยงาน องค์กร

(มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร, 2558)

(Rajamangala University of Technology Phra Nakhon, 2015)

ตัวอย่างการเขียนเอกสารอ้างอิง รูปแบบตาม APA. 6th ed.

1. หนังสือ

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และ กรรณิการ์ สุขเกษม. (2551). *วิธีวิทยาการวิจัยเชิงคุณภาพ: การวิจัยปัญหาปัจจุบันและการวิจัยอนาคตกาล* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สามลดา... .

Marzena Anna Weresa. (2014). *Innovation, Human Capital and Trade Competitiveness*. Switzerland: Springer International Publishing.

2. ชุดวิชามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

อิสระ สุวรรณพล. (2552). *การพัฒนากระบวนการภาครัฐ ในประมวลสาระชุดวิชาการบริหารภาครัฐ หน่วยที่ 1 หน้า 1-56*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาวิทยาการจัดการ.

3. บทความในวารสาร

ผ่องพรรณ จันทร์กระจ่าง และ เกษสุณีย์ บำรุงจิตต์. (2559). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. *วารสารวิชาการและวิจัย มทร. พระนคร*, 1(2), 18-31.

Jackson, D. (2013). The Contribution of Work-integrated Learning to Undergraduate Employability Skill Outcomes. *Asia-Pacific Journal of Cooperative Education*, 2013, 14(2), 99-115.

4. บทความวารสารออนไลน์

กวิทธิ ศรีสัมฤทธิ์ และ นุจรี บุรีรัตน์. (2559). การเปิดรับข่าวสารบนเครือข่ายสื่อสังคมออนไลน์ของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน. *วารสารวิชาการและวิจัย มทร.พระนคร*. 1(1), 43-57.
http://journal.rmutp.ac.th/wp-content/uploads/2017/06/43_57.pdf.

Al-Hawarmdeh, S. (2002). Knowledge management: Rethinking information management and facing the challenge of massaging tacit knowledge. *Information Research*. 8(1), paper no.143 (October). Retrieved from <http://InformationR.net/ir8-1/paper143.html>

5. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท

อังศุมิพย์ ธีระสกุลธาดา. (2558). การสื่อสารการตลาดแบบบูรณาการของผลิตภัณฑ์ชุดชั้นในสตรีที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ชุดชั้นในสตรีในกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

Chutima Sacchanand. (2002). *Libraries as educators in supporting a graduate distance education system: A case study of Sukhothai Thammathirat Open University (STOU), Thailand* (Unpublished doctoral dissertation). Charles Sturt University, Wagga Wagga, NSW, Australia.

6. อินเทอร์เน็ต : เว็บไซต์

ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน). ศูนย์วิจัยเศรษฐกิจและธุรกิจ. (2557, 20 กันยายน). เมื่อ Gen Y ครองตลาดแรงงานบริษัทต้องปรับตัวอย่างไร. สืบค้นเมื่อ 14 มิถุนายน 2559, จาก <https://www.scbeic.com/th/detail/product/472>

Hansen, Randall S. (2015, 28 July). Reality: 10 Truths about the Generation Y Workforce. Access June 10, 2016. Available from: <https://www.quintcareers.com/gen-y-workforce/>